

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VI

Číslo 10

Listopad 2001

„Ecce sacerdos magnus... Hle velekněz, který ve dnech svého žití našel zalíbení u Boha.“

(Liturgický hymnus k pontifikální liturgii)

Z OBSAHU:

Otec diecéze oslavil
75 let života

STRANA 4-5

Nové zvony pro
Litvínov

STRANA 6

Biskupský vikář pro
pastoraci – rozhovor

STRANA 8-9

Z diecézních center

STRANY 10-11

Hnutí „křesťan
a práce“

STRANA 12

Kolik bude kněží?

STRANA 15

V Evropě i Africe vzrůstá zájem o křesťansko- islámský dialog

Řím (I)/KNA: O vytvoření stálé křesťansko-islámské kontaktní skupiny bylo rozhodnuto na vrcholné schůzce zástupců obou náboženství počátkem října v Římě. Setkání, které uspořádalo mezinárodní společenství Sant'Egidio (sv. Jiljí), se zúčastnili zástupci křesťanských církví a představitelé islámu z Egypta, Alžírsko, Saúdské Arábie, Spojených arabských emirátů a Íránu. Ústředním bodem setkání byla „solidarita obou náboženství s oběťmi teroru“ a „dialog k zajištění míru“.

Jak zdůraznil mluvčí Sant'Egidio Mario Marazziti, jde o „nalezení odpovědi na teror, aniž bychom podlehli pokušení mezikulturního boje“. V současné situaci je nezbytná „velká ofenzíva dialogu a vzájemného seznamování“. Marazziti zdůraznil, že již dnes existuje přátelství mezi křesťany a muslimy „jak na vedoucích místech, tak i v terénu“. Tyto „ostrovy přátelství“ se musejí rozšiřovat. Nepochybně existuje problém fundamentalismu, ale stavět na stejnou úroveň islám, arabství, fundamentalismus a terorismus je „banální, zjednodušující a absurdní“.

Při dvoudenním setkání se vysocí zástupci řady křesťanských vyznání i duchovní a učenci z islámského světa vyslovili pro zintenzívnění dialogu obou náboženství po atentátech z 11. září v USA. Za katolickou církev se mj. účastnili kardinálové: Carlo Maria Martini z Milána a Roger Etcheberry a Walter Kasper z Vatikánu. Luterský světový svaz zastupoval jeho generální sekretář Ishmael Noko. Nejvyšším islámským zástupcem byl egyptský duchovní Jusuf Al-

Karadawi z Kataru. Zakladatel společenství Sant'Egidio Andrea Riccardi, který zveřejnil společnou výzvu obou stran při závěrečném setkání v římské čtvrti Zátibeří, zdůraznil, že oživení dialogu „v momentu, kdy se nebe zatemňuje“, je zvláště důležité. Společenství Sant'Egidio se z pověření papeže Jana Pavla II. angažuje v oblasti mezináboženského dialogu, na základě mírového setkání v Assisi v roce 1986.

Káhira (Egypt)/KAP: Také v Egyptě vrostl po teroristických útocích v USA zájem o křesťansko-islámský dialog. Otázky mezináboženských kontaktů pod heslem „Dialog u konce? – Co k tomu říkají náboženství?“ byly v závěru října na programu studijního zasedání zástupců Ekumenického institutu v Káhiře a univerzity Al-Azhar. Studijní den umožnil účastníkům nově uvažovat o vztazích mezi křesťanstvím a islámem na pozadí celosvětově se projevujících obrazů nepřátel.

Beatifikace Metoděje Dominika Trčky

Frýdlant nad Ostravicí: Na blahořečení frýdlantského rodáka Metoděje Dominka Trčky, který v roce 1959 zemřel v komunistickém vězení v Leopoldově, se do Říma vypravil autobus poutníků. Mezi těmi, kdo na náměstí před bazilikou sv. Petra byli přímými svědky beatifikace, jsou i dvě neteře nového českého světce. V autobuse s poutníky, který vyrazil v sobotu 3. listopadu z Frýdlantu nad Ostravicí, cestovaly na blahořečení svého strýce 87letá Růžena Majerová z Rožnova pod Radhoštěm a 90letá Marie Mikischová z Olomouce. Kromě poutníků z České republiky se do Říma vydaly také 2,5 tisíce věřících z východního Slovenska, kde

Trčka dlouhá léta působil.

Církev prohlásila Metoděje Dominika Trčku za blahoslaveného pro jeho příklad víry, kterou potvrdil mučednickou smrtí. V roce 1952 byl odsouzen ve svých 66 letech ke 12 letům žaláře. Z vězení se již ven nedostal. Když si na Vánoce roku 1958 zazpíval koledu, byl za trest umístěn na studenou samotku, kde se jeho zdravotní stav zhoršil. Následkem zanedbané léčby, kdy vedení věznic odmítlo nemocného převést do nemocnice, zemřel 23. 3. 1959.

První katolická diecéze v Moldávii

Kišiněv (Moldávie)/KAP: Svatý stolec zřídil v Moldávii první katolickou diecézi, kterou se stala dosavadní apoštolská administratura v hlavním městě Kišiněvě. Apoštolský administrátor biskup Anton Cosa byl jmenován diecézním biskupem.

Z 4,3 milionu obyvatel Moldavska se hlásí ke katolické církvi 20 tisíc věřících. V 11 farnostech působí 17 duchovních, 1 stálý jáhen a 20 řeholních sester. Pět seminaristů se připravuje na kněžské svěcení.

Vzniká dokument o společenství ve svátostech

Hradec Králové: Schvalování dokumentu „Společenství ve svátostech s křesťany jiných církví“ bylo důležitým tématem zasedání ČBK. Dokument stanovuje podmínky, za kterých může být křesťanům jiných než katolických tradic umožněn přístup k udělování svátostí v katolické církvi.

Katolická církev vychází z přesvědčení, že slavení svátostí v konkrétním společenství je znamením plné jednoty, které dosud nebylo dosaženo, a proto ani plná účast na svátostném životě není dosud možná. Katolická církev však zároveň učí, že křesťan vytváří pouto jednoty mezi všemi pokřtěnými a z těchto důvodů také uznává, že za určitých okolností, při dodržení určitých podmínek může být křesťanům jiných církví či církevních společenství přístup k těmto svátostem otevřen. Platí to především tehdy, nemohou-li se zúčastnit svátostného života ve vlastní církvi a tato možnost slouží k povzbuzení jejich duchovního života.

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 0428/38 23 65
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)
farnost.jbc@pvt.net.cz (příspěvky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek ThD

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Michal Podzimek

Jazyková úprava tohoto čísla: redakce

Tiskne: Jan Macek, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou

Náklad: 1650 výtisků

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2001: 125 Kč + poštovné

Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Ročník VI., číslo 10

Datum vydání: 25. 11. 2001. Uzávěrka příštího čísla: 10. 12. 2001

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v prosinci

narozeniny

- 7. 12. Jan Peprla – 81 let
- 9. 12. Josef Hurt – 37 let
- 11. 12. Petr Němec, SDB – 52 let
- 16. 12. Jaroslav Stříž – 49 let
- 17. 12. Jan Rob, SDB – 87 let
- 18. 12. Jarosław Kuziemko 28 – let
- 22. 12. František Kocman 65 – let
- 31. 12. Martin Davídek, jáhen – 35 let

výročí svěcení

- 8. 12. Pavel Jančík – 28 let
- 26. 12. Tomasz Dziedzic – 1 rok
- 26. 12. Jarosław Kuziemko – 1 rok

Kde mi bylo dobře bez tebe?

Pane, v koho mám skládat svou důvěru v tomto životě? Nebo co je mou největší útěchou ze všech věcí pod nebem? Což ne ty, Pane, můj Bože, jehož milosrdenství jsou nesčíslná? Kde mi bylo dobře bez tebe? Nebo kdy mi bylo zle v tvé přítomnosti?

Raději chci být chudý pro tebe, než bohatý bez tebe. A spíš bych zvolil putovat po zemi s tebou, než přebývat v nebi bez tebe. Kde jsi ty, tam je nebe, a kde nejsi, tam je smrt a peklo. Tys mou touhou, a proto musím po tobě vzdychat, tebe volat a prosit. Vždyť na nikoho se nemohu zcela spolehnout, kdo by mi v tísní přispěl včas na pomoc, než jedině na tebe, svého Boha. Tys má naděje a důvěra, tys ve všem můj těšitel a nejbližší přítel. Každý si hledá své, ty však máš na zřeteli jedině mou spásu a mé zdokonalení a všechno obracíš k mému dobru.

I když mě vystavuješ rozličným pokušením a protivenstvím, všechno to řídíš k mému užítku, jako jsi tisícovým způsobem zkoušel své milé. A v těchto zkouškách tě musím milovat a chválit neméně, než kdybys mě naplňoval nebeskými slastmi.

Proto v tebe, Pane Bože, skládám všechnu svou naději a své útočiště, tobě poručím všechno své soužení i strádání, neboť shledávám všechno slabé a nestálé, cokoli vidím mimo tebe.

Neprospěje mi totiž množství přátel, nepomohou mi silní pomocníci, neporadí mi správně moudří rádcové, nepotěší mě knihy učenců, nezachrání mě žádný drahocenný lék a nedá mi bezpečí žádné skryté a půvabné místo, jestli mi nepřispěješ na pomoc ty sám, neposílíš mě, nepotěšíš, nepouchíš a neochráníš.

Všechno totiž, co zdánlivě přináší pokoj a štěstí, je bez tebe ničím a vpravdě nepřináší žádné štěstí. Ty jsi vrchol všeho dobra, plnost života a hlubina moudrosti, a v tebe nade všechno doufat je nejmocnější útěchou tvých služebníků. K tobě obracím oči, v tebe důvěřuji, můj Bože, Otče milosrdenství.

Požehnej a posvěť mou duši nebeským požehnáním, aby se stala tvým svatým příbytkem a sídlem tvé věčné slávy, a aby se v tomto chrámě tvé důstojnosti nevyskytlo nic, co by uráželo zrak tvé velebnosti. Podle velikosti své dobroty a podle množství svého slitování shlédni na mne a vyslyš prosbu svého ubohého sluhy, který je již dlouho vyhnancem v krajině stínu smrti. Chraň a zachovej duši svého služebníka uprostřed tolika nebezpečí porušitelného života, a svou milostí ji provázej a doved' cestou pokoje do vlasti věčného světla. Amen.

Tomáš Kempenský

Ekonomické slovo

Vážení předplatitelé našeho časopisu!

Blíží se další, již sedmý ročník časopisu Zdislava, a proto si vás dovoluji navštívit nejen tímto číslem, ale i složenkami, jejichž zaplacení nám umožní, abychom v tomto společném díle pokračovali.

Cena – tedy přesněji váš příspěvek na úhradu nákladů a poštovního – zůstává stejná, totiž 125 Kč na výrobu (redakční přípravy příspěvků, sazba, tisk, distribuce, opravy a údržba techniky) a poštovné. Výše poštovního, jak víte z letošního roku, se liší podle toho, kolik kusů najed-

nou a kam se posílají. Přirozeně ten, kdo odebírá jedno číslo na svoji soukromou adresu, má částku na složence vyšší než ten, kdo odebírá třeba za farnost několik desítek kusů najednou.

Jedna změna však ve vydávání bude a dotkne se citelně těch, kteří nezaplatí svůj příspěvek včas nebo vůbec (v roce 2001 asi 40 z vás svůj příspěvek nezaslalo dodnes, a tak připravilo časopis o více než 10.000 Kč – což je citelná částka).

Jaká tedy bude změna?

Od prvního čísla příštího ročníku bude vytištěno a rozesláno pouze tolik kusů ča-

sopisu, kolik bude zaplacen. Pokud tedy někdo zaplatí tuto přiloženou složenkou až během roku, dostane číslo od svého data platby. Starší čísla již však nedostane, protože nebudou vytištěna. Chcete-li mít tedy ročník 2002 úplný od prvního čísla, pošlete nám svůj příspěvek nejpozději do 10. ledna 2002.

Ti, kteří opomněli poslat svůj příspěvek za rok 2001, mají ho na přiložené složence připočten do dalšího roku, stejně jako jsou odečteny přeplatky těm z vás, kteří jste poslali v minulém roce, více než si zasloužíme.

Pokud byste měli pochybnosti o správnosti výše příspěvku, kontaktujte prosíme redakci – jsme chybující lidé.

Děkují za pochopení – šéfredaktor

Otec litoměřické diecéze oslavil výročí 75 let

Při příležitosti oslavy 75 let otce biskupa Josefa se téměř všichni kněží působící v litoměřické diecézi sešli v Teologickém konviktu v Litoměřicích k zahájení dne společné formace, sdílení a radosti z narozenin svého pastýře.

Ještě před oficiálním zahájením tohoto kněžského setkání se v deset hodin dopoledne uskutečnila v biskupské rezidenci gratulace zaměstnanců konzistoře (úřadů při biskupství). Otec biskup přivítal v hale svého bytu všechny své zaměstnance pohostěním. Po úvodním slovu otce generálního vikáře mons. Karla Havelky, který upřímně poděkoval otcovi biskupovi za

péči o diecézi v uplynulých dvanácti letech, se otec biskup jednotlivě věnoval svým gratulantům a přijímal drobné dary.

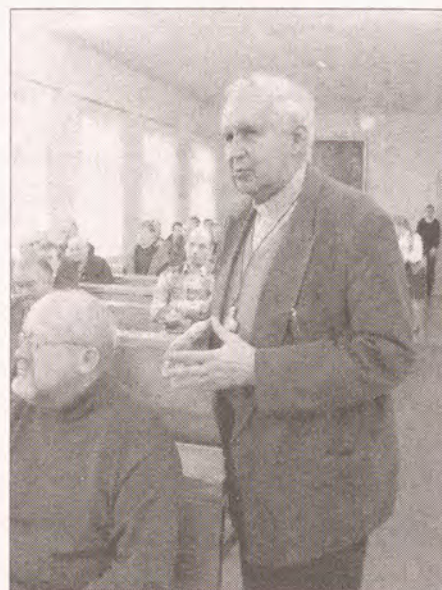
Oslava mezi svými

Po obědě v Teologickém konviktu si duchovenstvo vyslechlo v bratrské atmosféře přednášku pana doktora Fišera z České Lípy na téma „Stáří“. Několik myšlenek jistě užitečných i pro laiky: „Stáří je dar pro starého člověka i celou společnost. Stáří je poslání k modlitbě a práci ve farnostech. V bolestech se staří stále více mohou připodobňovat trpícímu Kristu. Starý musí chtít komunikovat s druhými a tak netrpět pocitem opuštěnosti a neúčelnosti.“ Přednášející vtipně překvapil v polovině svého výkladu rozcvíčkou pro své posluchače.

Dalším bodem programu kněžského dne bylo představení bohoslovců z pražského semináře a fakulty. Bohoslovec pátého ročníku Radúz Drožen seznámil duchovenstvo s denním řádem v semináři.

Biskupský vikář pro pastorační otec Miroslav Šimáček (viz rozhovor) uvedl představování činnosti center působících při biskupství v Litoměřicích. Paní Kavková představila činnost diecézní charity, dále bylo představeno Centrum pro mládež, Katechetické centrum, Pastorační centrum a na závěr promluvil krátce biskupský vikář pro školství v diecézi, P. Antonín Bratřovský z Jablonce.

Ve čtyři hodiny se spolupracovníci otce biskupa přemístili do katedrály sv. Štěpána, aby vzdali Bohu díky za pastýře diecé-

ze. O této eucharistické slavnosti nám zaslal příspěvek sám sekretář otce biskupa trvalý jáhen pan MVDr. Jan Horníček:

Slavná bohoslužba jako poděkování Pastýři pastýřů

Vyvrcholením oslav narozenin litoměřického biskupa Mons. J. Koukla byla pontifikální mše sv. v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích ve večerních hodinách 8. 11. 2001 v den jeho 75. narozenin.

Slavnostně vyzdobená a věřícími zaplněná katedrála přivítala svého jubilanta, který za doprovodu kanovníků litoměřické kapituly a vikářů, dalších kněží a téměř všech jáhnů přistoupil k oltáři, aby slavil spolu se všemi nejsvětější děkovnou obětí. Asi třetinu katedrálních lavic obsadili tentokrát další koncelebrující kněží z celé diecéze, kteří se svým biskupem již odpoledne prožili Kněžský den v Teologickém konviktu. Služby u oltáře i scholu zajistili studenti konviktu a přijeli rovněž všichni seminaristé z pražského semináře.

V této slavnostní atmosféře pronesl otec biskup při mši svaté také homilii, pro kterou si vybral texty ze dne liturgického mezidobí (Ř im 14, 7–12 se žalmem 27 a evangelium Lk 15, 1–10). Tak jako píše sv. Pavel v listu Římanům, tak také především kněží byli povoláni Bohem ke službě a životu pro Něho a pro bližní. Pán si nás povolal neodvolatelně ke službě, abychom po skončení tohoto putování došli do nebe a viděli bla-

ho od Hospodina, jak zpívá žalm. K evangelium sv. Lukáše o ztracené ovci a ztracené stříbrné minci poukázal o. biskup na zcela „neekonomické myšlení Boží“, jak bychom jeho velkorysou záchranou lásku k člověku mohli z lidského pohledu hodnotit. Takovou lásku ke svým ztraceným ovcím mají mnozí kněží, kteří téměř opuštění také třeba pro jedinou „ovečku“ cestují a obětují se, aby přinesli svátostného Krista nebo obět mše sv. do opuštěných a často skoro prázdných kostelů.

Na konci slavnostní bohoslužby všichni přítomní zazpívali Te Deum laudamus, studenti z kůru krásnou čtyřhlasou zdravici a blahopřání jubilantovi a potom po závěrečném požehnání přišli ještě zbývající gratulanti, kněží, jáhnové, studenti, seminaristé, farníci z Litoměřic a další. Tím se připojili k zástupům gratulantů, kteří navštěvovali biskupa a blahopřáli již v těchto několika posledních dnech před oslavou.

Přejeme a vyprošujeme svému biskupovi dobré zdraví, stálé dary Ducha Svatého a Boží požehnání do dalších let.

K blahopřání se připojuje i celá redakce diecézního časopisu Zdislava.

Z diáře otce biskupa

- 21. 11. Bílina – vikariátní schůze
- 25. 11. Varnsdorf – biřmování
- 28. 11. Litoměřice – setkání kapituly
- 8. 12. 10.00 Doksany – mše svatá
- 10. 12. 13.00 Praha – schůze ČBS

Diecézní setkání katechetů v Litoměřicích

Dne 10.11.2001 proběhlo v Litoměřicích Diecézní setkání katechetů. Zúčastnilo se jej 40 katechetů, kteří sem přijeli z celé diecéze. A tak se tu mohli setkat katecheté z Mostu, Jablonce n. Nisou, Mladé Boleslavy, České Lípy, Nového Boru, Loun, Mělníku, Liberce a dalších míst.

Celý program začal v 9.00 hodin mší svatou v katedrále celebrou Otcem biskupem. Poté se účastníci přesunuli do učebny v budově bývalého proboštství, kde vše pokračovalo promluvou P. Bohumil Koláře z pražské teologické fakulty na téma sexuální výchova.

V přednášce poukázal na to, že při výchově dětí a mládeže nejde o předání zákazů a příkázání, které by je zadržovaly a svazovaly, ale vždy poukazovat na pozitivní smysl příkázání a vychovávat k postoji. Příkázání jsou zde jako značky na silnici pro řidiče. Když se nebude řídit jimi, brzy dojede. Boží příkázání jsou jako zkušený horský vůdce. Bez tohoto průvodce, bychom snadno zabloudili nebo se zřítily do propasti. Při výchově i sexuální, jde nejprve o to ukázat konečný cíl, kterým může být např. harmonický domov a manželství, a potom jaké prostředky vedou k tomuto cíli.

P. Kolář také zdůraznil některé katechetické zásady: „Nikdy neříkat to, co bychom museli někdy v budoucnu odvolávat.“ „Nenaříkat nad tím, co nelze dělat, ale dělat to co můžeme.“

P. Bohumil velice na všechny zapůsobil nejen při přednášce, ale i svým živým zájmem o přítomné katechety při osobních setkáních o přestávkách.

Po společném obědě katecheté v pracovních skupinkách seznamovali s různými možnostmi, jak strávit s dětmi předvánoční čas. A tak mohli objevit divy vytvořené při zdobení perníčků, při výrobě svíček, zkusit si něco namalovat na hedvábí, zazpívat si, zahrát něco ve skupince tvořivé dramatiky, či se radovat z práce se suchými květinami a papírem.

Vše bylo více než jen vzělávacím setkáním. Doufám, že všichni účastníci odjžděli s radostným srdcem a že se opět v březnu 2002 při dalším setkání katechetů sejdem.

Mgr. Irena Duchoňová
a Mgr. František Viktorin

Kaple Vzkříšení pro Vratislavice

Před rokem 1989 neměla vratislavická farnost kněze, ani faru. Dostala však něco důležitějšího: jáhna Václava Vaňka, který byl na jáhna vysvěcen v roce 1990. Ve farnosti mu pomáhá otec Radim z Liberce a sestra Evelyn – misionářka z Německa.

Za posledních deset let se podařilo v této farnosti vytvořit živé rodinné společenství, do kterého jsou zapojeni nejen dospělí, ale ve velké míře také děti. Každý den se tu něco děje. Není proto divu, že ke všem akcím, které pořádá (i které plánuje) potřebuje mít farnost i prostory.

Proto vratislavičtí farníci přišli s nápadem postavit pastorační středisko. Po vypracování projektu a po potvrzení příspěvku ze strany organizace Renovabis se rozbehly stavební práce na farním sálu a kapli Vzkříšení. Sál byl otevřen přibližně před rokem, kaple má být částečně zprovozněna a vysvěcena naším biskupem Josefem Kouklem letos 29. prosince. V jejím interiéru bude zatím chybět část vnitřního zařízení a výtvarná díla Cesty Vzkříšeního. Rovněž ještě nebude dokončena charitní stavba a úprava dvora. Proto se tentokrát vratislavická farnost obrací s prosbou o pomoc na čtenáře Zdislavy. Jakýkoli – i sebemenší – dar podpoří dílo, které má pomoci životu církve na severu Čech.

Kateřina Nešvehová

Bližší informace: Římskokatolická farnost Vratislavice nad Nisou, Václav Vaněk, Tanvaldská 51, 463 11 Liberec 30, tel. 048/516 06 25, e-mail: vanek.fara@volny.cz, stránky farnosti: <http://farnost-vrat.hyperlink.cz>

Finanční příspěvky lze zasílat na ČSOB Liberec, č. účtu: 305678293/0300, konst. symbol: 0558, var. symbol: 333; v případě zájmu Vám zašleme složenku. Děkujeme Vám za Vaši finanční pomoc i všem, kteří podpoříte naše dílo modlitbou.

V Litvínově světili nové zvony

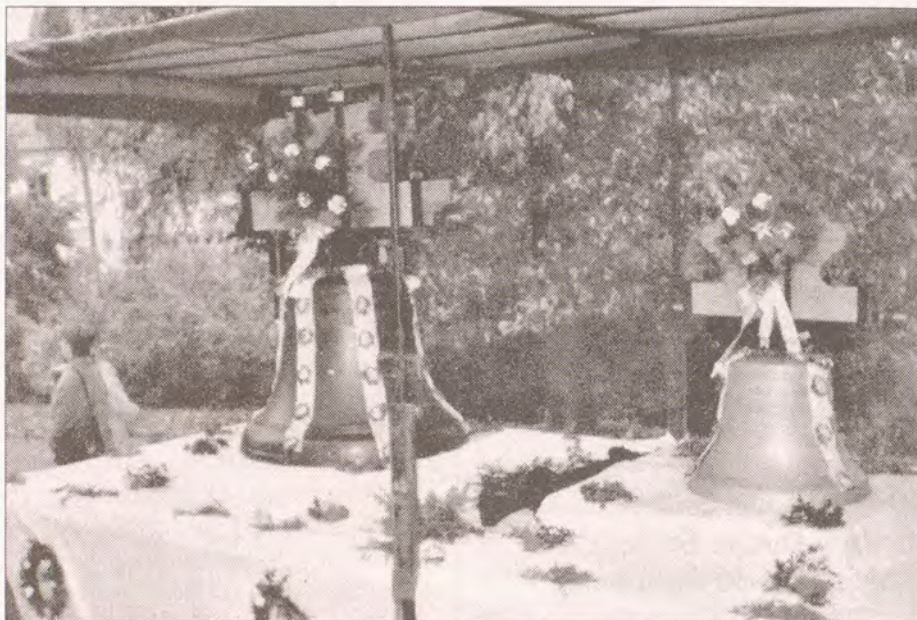
Záměr římskokatolické farnosti-děkanství Litvínov na pořízení zvonů vznikl před více než deseti léty, kdy se tvořila koncepce oprav kulturní památky kostela sv. Michaela archanděla, patrona města. V tomto kostele scházely zvony z doby II. světové války.

V 70. letech 20. století, kdy byla zbourána obec Kopisty u Mostu i s kostelem, byl krásný renesanční zvon z roku 1522 o váze 850 kg převeden na litvínovskou farnost. Zvon však neměl zavěšovací zařízení, byl částečně poškozen a vyžadoval celkové restaurování včetně zhotovení nového srdce. A protože byla nosná věžní stolice ve velmi špatném stavu, byl zvon v závěru 70. let ve věži nainstalován pouze staticky, tzn. že při každém zvonění se musela vyšlápnout vždy stovka schodů a zvonit rozkyvem srdce.

Koncepce oprav počítá celkem se třemi zvony, které později specifikoval mistr zvonář Petr Rudolf Manoušek z Prahy Zbraslavi. Podle kopistského zvonu, který je v ladění Fis 1, jím byly navrženy nové dva menší zvony, a to středně těžký o váze 440 kg v ladění A1 a malý o váze 200 kg v ladění Cis 2. Předpokladem uskutečnění této koncepce bylo jednak zhotovení nové věžní stolice, jednak finanční připravenost. Stolice byla vyprojektována v r. 1996, v následném roce se nakoupilo dubové dřevo, které do letošního roku vysychalo na půdě kostela. Postupně se sbíraly finanční prostředky, aby bylo možné pořídit alespoň dva zvony. Posledním dárcem bylo Město Litvínov, a tak bylo možné vybrat dodavatele stolice a souvisejících stavebních úprav a rozhodnout, že se bude restaurovat památný zvon z roku 1522 a k němu bude zhotoven nový malý zvon v ladění Cis 2.

Důležité bylo, že nám v květnu otec biskup Mons. ThDr. Josef Koukl potvrdil příhodný termín s osobní účastí, a to na den svátku sv. Václava v podvečerních hodinách. Tento termín nám velmi vyhovoval, protože následující den je svátek sv. Michaela archanděla, a to se už deset let u nás v Litvínově slaví vždy obnovená svatomichaelská pout'. Na základě tohoto pevného termínu byl památný zvon 15. června snesen z věže k restaurování a odvezen do zvonárny ve Zbraslavi.

Na svátek sv. Václava v 10.45 hod bylo na hranici města provedeno slavnostní přivítání příjezdějících zvonů ze zvonárny Zbraslav. Přivítání provedl litvínovský děkan P. Ol-

dřích Vinduška, a starosta Ing. Jan Slabý. Odkryté zvony se pak pomalu vezly v koloně svítících vozidel před kostel. Tam již čekala kapela a spousta lidí věřících i nevěřících. Mnozí se zvonů chtěli alespoň na chvíli dotknout...

Odpoledne probíhalo zdobení zvonů. Dlužno říci, že se toho dívky a ženy zhostily víc než zodpovědně, takže květinové dary byly všechny spotřebovány – a byla to nádhara. V 18 hod přicházející průvod koncelebrantů v čele s otcem biskupem přivítalo Ave Maria pěveckého sboru Gymnázia T.G.M. Litvínov, následoval velmi pěkný a výstižný projev pana starosty Města Litvínova a poté samotné svěcení zvonů otcem biskupem. Při něm zvony dostaly jména: velký – renesanční – hned dvě: sv. Michael archanděl a sv. Václav; malý sv. Zdislava, patronka diecéze. Následovala slavnostní koncelebrovaná mše svatá s nádhernou homilií otce biskupa.

Druhý den, na svátek sv. Michaela archanděla, bylo před kostelem rušno již po sedmé hodině. Přijel vysokozdvizný jeřáb, přijeli montéři ze zvonárny Zbraslav a mezi 8.00 a 8.45 hodinou byly zcela bez jakéhokoliv zaváhání ozdobené zvony zvednuty do věže.

Tato perfektní práce byla spoustou přihlížejících odměněna vždy velkým potleskem.

V 10.00 hodin byla zahájena našim generálním vikářem Mons. Karlem Havelkou poutní koncelebrovaná mše svatá zakončená děkovným Te Deum s Eucharistickým

průvodem kolem kostela se svátostným požehnáním. Potom se všichni shromáždili před kostelem v toužebném očekávání prvního (ručního) zvonění ohlášeného přesně na poledne. Přes zpoždění 2–3 minut byl od montérů Zvonařství Manoušek skutečně heroický výkon, že v tak krátké době dokázali zvony zavěsit a připravit ke zvonění! A bylo to nádherné! Nejedem věřící při tomto prvním Anděl Páně zaslzel!

S odstupem několika dnů po obou naplno prožitých slavnostních dnech musíme říci, že ono dlouho očekávané svěcení zvonů padlo v našem městě na ornou půdu. I ateisté, kteří přišli na slavnostní obřady, si uvědomovali, že tu nejde jen o zvědavost, nádherné umělecké dílo, o hudební nástroj s dlouhatánským vývojem formovaný do dnešní podoby především křesťanstvím. Snad i oni si uvědomili – zvláště v této době – že jde především o nástroj vyzývající člověka ke zkliďnění, zamyšlení nad smyslem lidského života a jeho dočasnosti v kontrastu s věčností. Pro nás křesťany to je především hlas Boží vyzývající k modlitbě a oslavě právě Jeho – Boha, Tvůrce nebe i země.

Ing. František Koňárik, Litvínov
(redakčně zkráceno)

Koncert farářů

V pondělí 22. října se konal v arciděkanském kostele v Mladé Boleslavi koncert duchovní hudby, na který díky reklamě v místních médiích a rádiu Jizera přišlo nemalé množství návštěvníků i z nevěřících obyvatel.

Koncert zahájil krátkým slovem otec kanovník Václav Hlouch, který uvítal oba účinkující, totiž P. Michala Podzimka a P. Jaroslava Konečného, kteří se kromě svých pastoračních povinností věnují hudbě, kterou již provozují od svých bohosloveckých let.

Otec Michal oslovil po úvodní skladbě návštěvníky koncertu, z nichž většinu zná osobně z doby před svým přeložením z Mladé Boleslavi na Smržovku.

Hudba prokládaná slovem o jednotlivých skladbách a skladatelích pak zaplnila na půldruhou hodinu náš kostel. Účinkující střídali nástroje od nejstarších zvířecích rohů, přes flétny, varhany až po nejmodernější japonské trumpety. Nadšení přítomných posluchačů bylo veliké. Na závěr poděkoval „hrájícím kněžím“ vedoucí chrámového sboru a členka scholy předala květiny, které jsou projevem naší vděčnosti a přání, aby otcové navštívili naše město brzy znovu.

za farnost Mladá Boleslav
Ludmila Knesplová

Využijí této cesty, abych nabídli všem milovníkům vážné hudby připravované CD, které vyjde jako památka na naše koncerty v roce 2001. Deska bude obsahovat průřez renesanční, barokní a klasickou hudbou od nejrůznějších autorů. Bližší informace poskytnu na své internetové adrese michal.podzimek@telecom.cz

Hejnické mezinárodní centrum a jeho programy do konce roku 2001

30.11.–2.12. Accord - Goup
7.12.–9.12. Svatovojtěšské společenství 11.12. Landfrauenkreisverein Löbau-Zittau e.V. 15.12. Vánoční strom dětí 23.12.–26.12. Slavíme vánoce 26.12.–28.12. Fokolarpriester Zittau 27.12.–4.1.2002 Ackermann-Gemeinde Nürnberg – Slavíme konec roku

Pozvánka na koncert:

Neděle 16. 12. v 16.00
Ústí nad Labem
farní sbor ČCE
(Dvořákova 6)

Eva Henychová

Zpěvačka, kytaristka a folková šansoniérka Eva Henychová je zároveň skladatelkou, textařkou i interpretkou svých písní

Poprvé se dotkla umění v jedenácti letech, kdy si zahrála jednu z hlavních rolí v televizním seriálu „My holky z městečka“. Kariéra herečky ji však

Další kněz odešel na věčnost

Z vůle nebeského Otce byl 5. listopadu z pozemské vlasti povolán na věčnost P. Karel Kousal donedávna farář v Hřivicích ve vikariátu Louny.

Narodil se 4. listopadu 1919 v Roprachticích u Semil, na kněze byl vysvěcen 29. června 1946 v Praze. Po svém vysvěcení působil ve farnostech: Mladá Boleslav, Libáň, Markvartice a od roku 1952 v Hřivicích, Dolním a Horním Ročově a Domoušicích. Zemřel krátce po svém penzionování v kněžském domově sv. Václava ve Staré Boleslavi.

Byl pohřben ve své rodné farnosti v Roprachticích 12. listopadu. Ať odpočívá v pokoji.

UNA VOCE – Česká republika

pořádá 18. listopadu 2001 v 17.00 pouť v kostele sv. Alžběty Uherské v Teplicích, kde bude celebrována slavná tradiční mše svatá. Podrobnější informace:

tel. 0608/265089, e-mail: unavoce@unavoce.cz

příp.: Una Voce – ČR; Dlouhá 663, 417 42 KRUPKA

Katolické hnutí Světlo-Život

zve mladé (16–35 let)
litoměřické diecéze na
víkendové rekolekce
– tzv. **Oázy modlitby**,
pořádané v roce 2002
v následujících termínech:

22.–24. 2. 2002, 26.–28. 4. 2002

Další akce (společné pro všechny diecéze):
30. 12. 2001–1. 1. 2002 **Silvestr**
3.–5. 5. 2002 **výlet**
(„oázový put'ák“)
17.–19. 5. 2002

Svatodušní oáza
Hradec Králové
prázdninové rekolekce Oáza
nového života I°: 19.7.–4.8.2002

Kontakt, informace:

Martin Davídek,
Komenského 4, Litoměřice
e-mail: ain-karim@op.cz

Informace o hnutí a
společných akcích:
<http://oaza.op.cz>
e-mail: oaza@op.cz

nechala chladnou, stále více se věnovala kytarě, zpěvu, poezii a začala psát první vlastní písně. V roce 1991 jako šestnáctiletá vyhrála v kategorii písničkáři Portu, tehdy nejznámější a největší folkový festival.

Během studia kytary a zpěvu na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze zde v letech 1996 a 2000 vznikla její alba „Svítání“ a „Za stěnou z papíru“. Obě si vydala zpěvačka vlastním nákladem a přestože jsou nabízena v podstatě pouze na jejích recitálech, prodalo se k dnešnímu dni už přes 8000 kopií.

Kromě obvyklých recitálů jsou zajímavá její vystoupení pro české menšiny v zahraničí (Chorvatsko, Ukrajina, Moldávie), dále např. pro české jednotky SFOR v Bosně, a také přibývající koncerty ve věznicích, které se setkávají se zvláště velkým ohlasem.

Další informace můžete nalézt na internetové adrese:
<http://www.evahenychova.cz>

Vikář pro pastorační – P. Miroslav Šimáček

Otec Miroslav Šimáček – mnoha mladými po celé republice známý pod přezdívkou „Mirek z Příchovic“, byl v našem diecézním časopisu představen asi před čtyřmi lety jako ředitel Interdiecézního střediska Křížovatka v Příchovicích a farář tamního farního obvodu. Dnes je již téměř rok ve funkci biskupského vikáře v Litoměřicích. Zeptal jsem se proto:

Otče Mirku, co to znamená být „biskupským vikářem“?

Já myslím, že jsem o tomto pojmenování takto nepřemýšlel. Důležitější je to slovo „vikář pro pastorační“. V té chvíli jsem si uvědomil, že je to úkol, kterým mne pověřil diecézní biskup. Je to především služba lidem a práce pro ně. To konkrétně znamená hledání forem, jak předávat evangelium v naší diecézi. Jednak jakým způsobem přinášet Krista a za druhé, jak udržovat tento život v těch, kteří již Krista znají. A takový třetí stupeň mé práce – který jsem pochopil v tomto posledním roce více než předtím: Věnovat zvláštní pozornost těm, kteří se starají o druhé, ať už laikům nebo kněžím. Především se starat o jejich formaci, studium a jejich duchovní život. A právě skrze tyto lidi jít k těm ostatním, kteří jsou třeba od církve zatím vzdáleni. Tato věc se mi zdá nyní nejdůležitější.

Co je tedy konkrétní náplň vaší služby?

Za tu dobu, kdy jsem z podnětů otce biskupa poznal tuto práci, je mým hlavním úkolem péče o pastorační asistenty – tedy o laiky, kteří pracují v různých podmínkách a různým způsobem v celé diecézi. Potom je to určitá forma doprovázení jáhnů připravujících se na kněžství a pravidelná setkávání stálých jáhnů. A pak je také výslovným přáním otce biskupa, aby se konala setkání kněží vysvěcených do deseti let, kterých máme v současné době

více než třicet. Aby byla potřebná spolupráce s kněžím – máme to rozděleno s panem biskupem a panem generálním vikářem – patří do mé činnosti také návštěva vikariátních konferencí v celé diecézi. Takto jsem v uplynulém roce poznal sedm nebo osm vikariátů. Toto je pro mne velice potřebné. Chci slyšet kněze, především to, s čím se potýkají konkrétně v „terénu“. A z tohoto naslouchání a také určitého přemýšlení a srovnávání s jinými diecézemi by měla vyplynout určitá koncepce. Něco z toho jsem již jako v malém „jadérku“ zpracoval v pastoračním plánu diecéze, který právě vychází.

Jste první člověk, který použil termín „koncepce“ dříve, než jsem se něj zeptal sám. Jaká se tedy rodí konkrétní pastorační koncepce v naší litoměřické diecézi?

Nevím, jestli to budu schopen hned dokonale shrnout. První věc je dobře zmapovat situaci (aktivity) – a o tom je vlastně tento první „pastorační miniplán diecéze“. Druhá věc je – a to mi leží na srdci – podpora lidí ze všech možných úhlů. Je to především podpora morální ze strany církve, podpora ekonomická... Ne, nechci tady hlásat nějaká laciná a prázdná hesla. Víím, že právě tato podpora se bude těžce uskutečňovat – ale chci se o to pokoušet. A třetí věc je – celý život současného světa na to upozorňuje – práce v týmu. My v církvi známe týmovou práci už dva tisíce let. Ale my pod tím často vnímáme jen

duchovní záležitosti. Jistě je důležité, aby činnost měla duchovní kořeny, ale musí se toto společenství projevovat i konkrétní spoluprací (spolupráce je víc než práce!). Například: Starat se ve farnosti o své spolupracovníky je důležitější než pracovat sám. Budeme se tedy pokoušet vytvářet různá pastorační centra tam v diecézi, kde si to potřeba vyžaduje – tam by měly pracovat skupinky kněží a laiků. Ale aby se toho někdo nelekl – nemám na mysli komunitní život, ale určitou volnou spolupráci a život. Tato práce pak může být velmi evangelizačně účinná, protože vydává svědectví o pravdivosti evangelia, je věrohodná a přitahuje nové lidi. To je jeden efekt této činnosti, a za druhé je týmová práce důležitá pro ty, kteří již v pastorační práci: Nejsou pak osamoceni lidsky ani duchovně, jsou celoživotně doprovázeni, cítí, že někam patří, zakoušejí určitou formu domova, a tak je jejich osobní krize a starosti lehko nesklátí a snadněji je překonávají. A z tohoto pak po určité době mohou pomáhat zkušeností dál. Týmová práce je tedy nezbytnou podporou a ochranou pro ty, kteří v naší diecézi již pracují.

Úspěch pastorační je jistě velmi závislý na mnoha podmínkách. Jaké máte pravomoci k personálním a ekonomickým zásahům v diecézi, které jsou někdy nutné?

Uvědomuji si, že i já se stále ještě učím, i když předtím jsem měl bohaté zkušenosti s prací s lidmi z Příchovic nebo z biskupské konference. Ale jsem zde povolán biskupem, a tak je důležité, abych důležité kroky přednášel otci biskupovi. Na druhé straně také cítím, že je důležité v bratrské lásce přednášet otci biskupovi i nové náměty a inspirace, které cítím ze své strany a hlavně ho seznamovat pravdivě se situací v této diecézi. Tato zpětná vazba je jistě pro všechny zodpovědné osoby v diecézi důležitá. Další důležitou osobou v diecézi je generální vikář, který je pod vedením biskupa zodpovědný za diecézní kurii (úřady) a za ekonomickou situaci diecéze. Vidím, že tady jsou jistě i z mé strany rezervy, ale že je dobře vzájemně komunikovat a hledat cesty společně.

Je jistě nemyslitelné pro světské podniky, natož pro vedení 1 200 000 nesmrtelných duší v této diecézi, aby v pastoračním plánu biskupa a jeho pomocníků byly nějaké zásadní rozpory. Jaká je tedy spolupráce otce biskupa, otce generálního vikáře a vaše?

Ano, k tomu, o čem hovořím, do jisté míry slouží tzv. „tripartita“, kde otec biskup tuto trojici svolává. Zde se snažíme především informovat o těchto potřebách diecéze. Myslím, že zde je právě ještě velká perspektiva rozvoje této spolupráce.

Plán, který jste sestavil a který byl zveřejněn v diecézi skrze zpravodaj Akta litoměřické kurie, je spíše sumářem hlavních aktivit v diecézi. Ptám se však na perspektivy, kam bude směřovat hlavní investice modliteb, sil kněží a laiků i nezbytných peněz v dalších letech?

Tohle není snadná otázka, protože sv. František Sáleský říká například, že „Jedna duše je pro mne dost velká diecéze“, takže pokud pracujeme v církvi, nesmíme přehlédnout žádného jednotlivého člověka v diecézi. Na druhé straně jsou zde samozřejmě potřeby celku. Jak jsem již řekl, zdá se mi, že znamením doby je týmová práce. Například už ten zmiňovaný pastorační plán byla taková týmová práce, protože podklady pro něj mi poskytla řada lidí, kteří pracují v pastoraci diecéze. To byl tedy první krok. Dalším bodem bude myslím zintenzivnění práce pastorační rady diecéze. Rád bych si časem vytvořil takový tým spolupracovníků, takový užší tým – stálou radu. S těmito lidmi bych pak rád

pracoval na konkrétních projektech pro pastoraci v diecézi. Jeden odborník mne například uvedl na myšlenku zpracovat demograficky vývoj v diecézi, jak se bude dál vyvíjet osídlování v tomto kraji. Určité statistiky již navíc existují zde na kurii.

Diecéze je jaksi nervózní. Farnosti jsou unaveny z nejistoty, která se projevuje častým a někdy nepochopitelným překládáním kněží, zanechávání aktivit v polovině cesty... Je to vše nějak v plánu, jehož smysl se odhalí později, nebo to jsou jen experimenty?

Myslím, že tato otázka se týká personální politiky. Zatím vidím – do míry do jaké jsem mohl nahlédnout do této situace – že současně přemísťování kněží znamená

spíše řešení nějaké jednotlivé konkrétní situace. Nevím, nezdá se mi, že by zde byla nějaká trvalá linie. Je pravda, že život je velmi pestrý a okolnosti často neočekávané. Snažím se ale v těch rozhovorech s otcem biskupem a s panem generálním vikářem hovořit o tom, že bychom se měli snažit vytvářet již do budoucna určitá pastorační centra. A podle toho již překládat kněze a přesunovat síly pastoračních asistentů. Problém je v tom, že nejsme dost připraveni na takovou týmovou práci, která je těžká, ale vždy plodná. Je třeba hledat lidi, kteří se pro práci v týmu hodí. Chci ještě upozornit, že se opravdu nejedná o snahu zavést nějaké řeholní komunity žijící pod jednou střechou. To by totiž předpokládalo společnou spiritualitu. Jedná se o volnou spolupráci na bázi evangelia.

Diecézní časopis chce – jak je uvedeno v pastoračním plánu – být na prvním místě pomocníkem v pastoraci. Jakou máte představu osobně?

Je známa věc, že média dnes hrají důležitou roli všude. Jistě nic nenahradí takové to osobní setkávání lidí „od srdce k srdci“ a „zapalování té pochodně od jedné k druhé“. Takto se bude evangelium jistě šířit primárně. Na druhé straně církev vybízí ke spolupráci skrze sdělovací prostředky. A tak si myslím, že časopis Zdislava, který je takovým diecézním časopisem, by měl působit ve směru formace – články poučné a povzbuzující – a další důležitá věc je informace. Lidé se potřebují dozvědět, co se kde děje. Časopis Zdislava je tedy důležitým článkem komunikace naší církve v litoměřické diecézi.

Na tento rozhovor již mnoho aktivních lidí v diecézi s napětím čekali. Chtěli slyšet slovo muže, jemuž diecézní biskup svěřil úkol, který se jich bezprostředně a citelně dotýká. Myslím, že si mohou přečíst jasné slovo a já za tento rozhovor upřímně děkuji.

Ano, také všechny zdravím a prosím o modlitbu.

Rozhovor s P. Miroslavem Šimáčkem uskutečnil P. Michal Podzimek – šéfredaktor

Protože prvním úkolem tohoto časopisu je nejenom informace, ale především podpora pastoračních aktivit, tímto číslem půčínaje zavádíme rubriku „Z center“, Zde budeme podle zaslaných materiálů z jednotlivých center při biskupství zveřejňovat připravované aktivity. V jiných diecézních časopisech je tato medializace práce center dávno samozřejmostí.

M. P. – šéfredaktor

Informace z diecézních center

Diecézní centrum pro mládež (DCM)

Adventní duchovní obnova pro mládež

Diecézní centrum pro mládež ve spolupráci se Salesiánským hnutím mládeže Teplice pořádá adventní duchovní obnovu pro mládež od 17 let 14. - 16. prosince 2001 na faře v Trmicích u P. Jiřího Voleského. Bližší informace na adrese DCM. Přihlášky nejpozději do 7. prosince.

Oblastní setkání mládeže

Oblastní setkání mládeže v rámci setkání animátorů na faře v Mostě 23.–25. listopadu 2001

Z programu: katecheze a tvůrčí činnost na téma Boží nabídka, modlitba, příprava na XVII. světový den mládeže... – Host: Ing. Jan Čapek – Komunikace stokrát jinak – S sebou: spacák a karimatku. Bližší informace na adrese DCM.

Duchovní obnova v České Lípě

Adventní duchovní obnovu v rámci setkání animátorů na faře v České Lípě – 7.–9. prosince 2001 – téma: Ježíšova „revoluce“ – S sebou: spacák a karimatku.

Bližší informace na adrese DCM.

III. celostátní setkání mládeže – Žďár nad Sázavou

III. celostátní setkání mládeže – Žďár nad Sázavou – 13.–18. 8. 2002 – „Vy jste sůl země, vy jste světlo světa.“ (Mt 9, 13–14) – Z programu: katecheze biskupů a setkání s nimi, diskusní skupiny s odborníky, každodenní mše svatá, adorace, koncerty, divadelní představení, příležitost ke svátosti smíření, v sobotu zveme mladé rodiny

s dětmi, výlety a mnoho dalšího... – Cena: 600–800 Kč (podle Tvých možností) – Přihlášky a informace na Diecézním centru pro mládež (DCM), Dómské nám. 10, 412 01 Litoměřice, tel. 0416/73 44 23; 0603/452 001; e-mail: daniela.dcm@worldonline.cz

Pro zájemce možnost přihlásit se do přípravného týmu od 7. srpna 2002 – skupiny: rezie, zdravotníci, stravování, informace, liturgie, sociální, animátoři skupin, dílny, propagace, tisk, ubytování, pořadatelé, stavební, technika, úklid – Přihlášky opět na DCM.

Katechetické centrum (KC)

Seminář „Práce s romskou mládeží“

...pořádá Vyšší sociálně pedagogická a teologická škola JABOK a Salesiánská provincie Praha ve dnech 23.–25. 11. 2001 (v prostorách JABOKu).

Na programu budou přednášky: historie Romů, současná situace Romů v ČR, činnost salesiánských středisek mládeže v ČR, metodika práce s romskou mládeží, romská spiritualita a další.

Cena semináře je 300 Kč (v ceně: 2 obědy, 2 večere, publikace s texty přednášek). Poplatek se platí hotově před začátkem semináře. Ubytování je možné na vícelůžkových pokojích (30 Kč/noc + 50 Kč lůžkoviny – jednorázově, možno vzít spacák).

Zájemci se mohou **přihlásit do 15. 11. 2001** u P. Michala Kaplánka nebo u Jany Váňové na adrese: Salesiánská provincie

– pastorační mládeže, Kobylišké nám. 1, 182 00 Praha 8, tel.: 02/83029228, e-mail: pastor@sdb.cz.

Rekolekce pro katechety a pastorační asistenty.

Rekolekce jsou určeny především všem katechetům a pastoračním asistentům, ale jsou otevřeny i ostatním zájemcům, kteří slouží v církvi. Jejich cílem je pomoci zastavit se v hektické předvánoční době a nasměrovat se na cestu ke Kristu.

Datum a místo:

8.12.2001 v Litoměřicích na Trojce
15.12.2001 v Liberci-Ruprechticích

Exercitátor: P. Miroslav Šimáček

Průběh:

8.00–9.00 Občerstvení a vzájemné neformální seznámení
9.00 Přivítání a zahájení
9.15–9.45 První téma
9.45–10.30 Osobní rozjímání
10.30–11.00 Druhé téma
11.00–11.45 Osobní rozjímání
11.45–12.00 Modlitba hodinek a Anděl Páně
12.00 Oběd a káva
12.30 Santa siesta
13.30–14.00 Třetí téma
14.00–14.30 Osobní zamyšlení
14.30 Mše svatá
15.30 Společný závěr a dojmy
16.00 Závěr v krátké adoraci

Kdykoli v průběhu dne (mimo konání témat) je možné přistoupit ke sv. smíření či požádat o duchovní rozhovor.

Přihlášky zasílejte do 30. 11. 2001.

Charita pomáhá obětem tragédií

V minulém čísle Zdislavy jste si na patnácté straně mohli přečíst o vyhlášení sbírky pro afghánské uprchlíky. Tímto článkem chceme podat podrobnější informace o činnosti Charity v naší zemi:

Charita zprostředkuje pomoc obětem newyorské tragédie

Těsně po atentátech na budovy Světového obchodního centra v New Yorku iniciovali plzeňští novináři Miroslav Bukovjan a Oldřich Peterek humanitární sbírku na pomoc rodinám obětí tohoto atentátu. Výtěžek z humanitární sbírky „Pomoc Americe“ (celkem téměř 140.000 Kč) byl slavnostně předán 18. října na půdě Plzeňské banky a.s. zástupcům Sdružení Česká katolická charita.

„Sbírka byla především morálním krokem, vyjádřením toho, že při postižených útokem stojíme,“ prohlásil plzeňský biskup František Radkovský. Primátor města Jiří Šneberger dodal, že „v roce 1945 byli Američané s námi, teď jsme my s nimi“.

Humanitární oddělení České katolické charity mezitím vstoupilo do kontaktu s Catholic Charities USA (Caritas USA), které budou vybrané peníze darovány. Finanční prostředky budou rozděleny mezi regionální Charity – mezi diecézi Rockvill, New York a diecézi Arlington, Washington, D.C. Tyto organizace peníze použijí na pokrytí nákladů linky tísňového volání a konsultačního centra, které se snaží pomoci pozůstalým vypořádat s následky neštěstí. Ti nyní potřebují nové formy pomoci a právě na ně bude použit i výtěžek z plzeňské sbírky. Jde například o hrazení nákladů za pohřby obětí útoku, rodinám, které zůstaly bez živitele je poskytována finanční pomoc při hrazení nákladů na bydlení, na hypotéky nebo náklady na lékařskou péči. Z těchto prostředků je současně hra-

zen program podpory tolerance a porozumění, a to převážně v oblastech s velkou koncentrací muslimských komunit.

Pomoc afghánským uprchlíkům v Pákistánu

Na konci září vyslala do Pákistánu Caritas Internationalis (CI – mezinárodní společenství Charit) čtyřčlenný tzv. ERST team. Podle jeho zjištění soustředí CI včetně české Charity humanitární pomoc na stávající a nově budované uprchlické tábory v Pákistánu. Další část bude směřovat k tzv. vnitřním uprchlíkům v táborech v okolí afghánského města Kandaháru.

Charitní pomoc ve spolupráci s ostatními nestátními humanitárními organizacemi směřuje asi k 1 milionu uprchlíků v různých místech – Pešavár, Balučistán v táborech na hranicích. Pokrývá jak potřeby potravinové, tak přípravu na zimu, přivádění vody i zdravotnickou službu.

Mezinárodní Charita plánuje dopravit do nových táborů UNHCR stany pro 10 tisíc rodin (přibližně pro 60 000 lidí), pro 50 tisíc rodin (přibližně 300 tisíc lidí) deky, matrace, základní oblečení, nádobí, plastické nádoby a konve na vodu. V šesti táborech se Charita postará o zavedení vody a vybudování hygienického zázemí.

Celkový rozpočet Caritas Internationalis na pomoc afghánským uprchlíkům činí předběžně 10,9 milionu dolarů. Na tuto částku se složí jednotlivé národní Charity. Americká charita již přispěla částkou 2,5 milionu dolarů.

Konto Sdružení česká katolická charita na pomoc afghánským uprchlíkům :

101101777/5500, variabilní symbol 132 – Pákistán, u Raiffeisenbank, Praha 1, Vodičkova 38. K včerejšku darovali lidé na konto s tímto tento variabilním symbolem celkem 11 200 korun českých.

Pomoc Sibiři po povodních Česká charita pomáhá prostřednictvím sesterské organizace v Irkutsku

Letos na jaře postihla Sibiř rozsáhlé povodně. Sdružení Česká katolická charita vyhlásila finanční sbírku na pomoc lidem, které záplavy připravily o domov.

Pomoc těmto lidem zajišťuje Charita Irkutsk, která má své pobočky v osmi farnostech této oblasti. Materiální pomoc zasílaná z České republiky do takové vzdálenosti by si vyžádala velké náklady na dopravu. Tamní Charita tedy nakupuje za darované finanční prostředky nejnútnejší potřeby přímo v místě nebo v nejbližším okolí.

Na kontě **Povodně na Sibiři 101101777/5500, variabilní symbol 127** se do dnešního dne sešlo 140 715 korun. Tuto částku zaslalo SČKCH Charitě Irkutsk na krytí základních potřeb povodně postižených obyvatel před blížící se zimou.

Vedení mise Caritas Internationalis na Severním Kavkazu

Sdružení Česká katolická charita bylo pověřeno mezinárodním společenstvím Charit - Caritas Internationalis (CI) vedením charitní mise pro severní Kavkaz. Pracovníci české Charity zřídili loni v srpnu kancelář CI v ingušské metropoli v Nazrani. Kromě dalších programů pomoci se starají o rekonstrukci dětských center v čečenském hlavním městě Groznyj a jejich uvedení do provozu. První centrum pro 50 dětí bylo otevřeno loni v září, v současné době fungují další tři: Sluníčko (pro 100 dětí), Pohádka (37) a Heřmánek (38). Do center nyní chodí děti předškolního věku, protože přibližně 60 procent škol v Grozném bylo znovu zprovozněno. Na financování provozu dětských center se podílejí celosvětová síť Charit, UNICEF a World Food Programm.

SČKCH vybuduje provizorní dětská centra v uprchlickém táboře v Ingušsku. Toto dětské centrum by mělo mít kapacitu 100 dětí, které by v něm pobývaly od 9 do 16 hodin.

Charitní konto **Pomoc Čečensku: 101101777/5500, variabilní symbol 126**, u Raiffeisenbank Praha 1.

*Marta Fišerová
tiskové oddělení SČKCH
mobil: 0603/51 12 42*

*Jan Oulík
tiskové oddělení SČKCH
mobil: 0603/89 59 84*

Tříkrálová sbírka

Na základě rozhodnutí Biskupské konference bude i v roce 2002 uskutečněna Tříkrálová sbírka (TS), určená na pomoc lidem v nouzi jak doma tak i v zahraničí. Její realizací byla pověřena Česká katolická charita. Tříkrálová sbírka 2001 vynesla celkem 32 milionů Kč.

Tato akce je významná součást pastorační veřejnosti, jelikož tříkráloví koledníci se pohybují i na veřejných prostranstvích (před obchody, úřady, továrnami atd.) ne-

jenom v domácnostech a informují o činnosti charity, která je součástí církve, o jejich konkrétních aktivitách.

I v naší diecézi byli koledníci v loňském roce vlídně přijímáni. Podrobnější informace uveřejníme v našem časopise v dalších číslech

*Růžena KAVKOVÁ
Ředitelka Diecézní
charity Litoměřice*

Hnutí Křesťan a práce (KAP)

Hnutí křesťan a práce vzniklo jako laický apoštolát v roce 1996, v devátém roce desetiletí duchovní obnovy, který byl zasvěcen evangelizaci a svěření patronům Evropy sv. Cyrilu a Metodějevi.

Naším cílem je šířit myšlenky sociální nauky církve a také je uplatňovat ve společnosti jako prostředek k lidsky důstojnému životu všech, ne jen několika vyvolených. Jsme přesvědčeni, že křesťanství nabízí pomocnou ruku také při řešení problémů v oblasti politiky a ekonomiky: v poměru ke státu a k soukromému vlastnictví s odpovědností a jeho užívání, ve vztazích mezi zaměstnavateli a zaměstnanci, v postoji k veřejným statkům a ekologii. Snažíme se o to, aby nejen křesťané, ale i ostatní občané pochopili, že sociální nauka Církve je schopna ukázat směr, kterým by se měla společnost vyvíjet, aby nedocházelo k deformacím a rostoucím nespravedlnostem. Nezapomínáme přitom, že lidské úsilí bez Krista vždy ponese znamení pozemské marnosti. Proto je třeba, aby lidská snaha byla doprovázena otevřeností vůči Bohu – modlitbou. Věříme, že když heslo Modli se a pracuj“ kdysi zformovalo křesťanskou Evropu, může jí i dnes vrátit křesťanskou tvář. Hnutí KAP má statut pozorovatele při Světovém hnutí křesťanských zaměstnanců se sídlem v Bruselu.

Čím nám můžete pomoci

1. modlitbou
2. mějte sami zájem o sociální nauku Církve
3. informováním o nás
4. staňte se kontaktní osobou, budeme vás informovat o činnosti KAP
5. staňte se našimi členy

Modlitba hnutí Křesťan a Práce

**Pane Ježíši Kriste,
svěřuji Ti tento den,
Tvůj dar, abys jej posvětil a požehnal
svou prací, zápasy, radosti a i bolesti.
Učiň, ať my všichni,
s našimi sestrami a bratry
ve světě práce myslíme jako Ty,
pracujeme s tebou a žijeme v Tobě.
Dej nám milost Tebe celým srdcem
milovat a Tobě ze všech sil sloužit.**

**Přijď Tvé království do míst,
kde pracujeme.
Dej, aby všichni,
kteří jsou dnes v nebezpečí,
zůstali v Tvé milosti.
Daruj všem zemřelým svůj pokoj.
(zde se mohou uvést další prosby...)**

**Pane Ježíši, posvět' nás a naše rodiny!
Přijď tvé království skrze nás
a naši práci.**

**Maria, královno apoštolů, pros za nás!
Sv. Josefe dělníku, pros za nás!
Blahoslavený Marceli Callo,
mučedníku pracující mládeže,
pros za nás!
Svatý Cyrile a Metoději,
ochránci naši, proste za nás!**

(Modlitba je převzata od bavorského hnutí katolických zaměstnanců, založené ho v polovině 19. stol.)

**Kontaktní adresa:
Ing. Jiří Konečný, předseda
a Ing. František Ujčík, sekretář hnutí
Černého 7, 635 00 Brno**

Bible pro Čínu

Vážení přátelé, milí bratři a sestry!

I v tomto roce se na vás s důvěrou obrácíme a zveme vás k aktivní účasti na letošním projektu "Bible pro Čínu".

Křesťanská misijní činnost v Číně má dlouhou tradici. Již na přelomu 6. a 7. století zde začali působit nestoriáni vedení biskupem Alopenem. Od té doby s větším či menším úspěchem působila v Číně řada katolických misionářů. Počátkem 19. století přišli do Číny také představitelé protestantských církví.

V polovině 20. století se v Číně nacházelo asi milion křesťanů. Po vzniku Čínské lidové republiky v roce 1949 komunistická moc uzavřela církve, zakázala jakékoliv aktivity křesťanů, zkonfiskovala a zničila množství Biblí. Křesťanství však nevymýtla. Když po demisi Mao-Ce-tunga a jeho podporovatelů protikřesťanské tlaky ustaly, jednou z priorit pro množství nových křesťanů bylo studium Bible, která v té době byla velice nedostatkovou knihou. Tři organizace za podpory Biblické společnosti zorganizovaly v Číně tisk Bible a od září roku 1987 do konce roku 2000 bylo v této tiskárně vytištěno 25.000 000 Biblí za vydatné pomoci podporovatelů biblických společností z celého světa. Přesto ale v Číně je stále velký nedostatek Biblí. Církev tam tak rychle roste, že dnes mají vlastní Bibli pouze 2 křesťané ze sta a po Bibli je stále veliký hlad.

Pán Bůh vám bohatě požehnej za vaši štědrost a ochotu dávat radost a slova naděje potřebným v Číně.

Upřímně zdraví

**ThDr. Jiří LUKL
Mons. ThDr. Josef KOUKL
ředitel ČBS
místopředseda výboru ČBS**

UNIE KATOLICKÝCH ŽEN

Navazujeme na krátkou zprávu o UKŽ z minulého čísla podrobnějšími informacemi:

UKŽ je občanské sdružení, které vzniklo v r. 1992 s cílem spojovat jednotlivce i celá společenství žen katolického vyznání z různých farností Čech i Moravy, umožnit jejich vzájemnou informovanost a zastřešovat jejich činnost.

Spolupráce se státními organizacemi

Se svým počtem 500 členek je druhou největší ženskou organizací v ČR a může tak v naší převážně ateistické společnosti reprezentovat tradiční křesťanské hodnoty a tím přispívat ke změnám v myšlení i jednání lidí. UKŽ je stále více respektovaným partnerem i pro jednání Parlamentu, Senátu či ministerstev se zástupkyněmi ženských organizací. Při jednání o tzv. ženských otázkách, které se ovšem netýkají pouze žen, ale života celé společnosti, má tak možnost vystupovat v duchu učení

katolické církve, zásad katolické morálky a v otázkách rovnosti mužů a žen hájit princip rovnosti vycházející z Božího stvoření, jak jej popisuje kniha Genesis, v duchu evangelia a dokumentů sv. Otce.

Mezinárodní spolupráce

Od r. 1996 je UKŽ plnoprávným členem WUCWO (Světové unie ženských katolických organizací), která sdružuje 92 ženských katolických organizací z 53 zemí světa. Účastní se mezinárodních konferencí, v r. 2000 byla pořadatelem evropské mezinárodní konference na téma „Rovné příležitosti pro ženy a muže“. Na jaře r. 2001 na Generálním shromáždění WUCWO v Římě byla místopředsedkyně UKŽ JUDr. Marie Boháčová zvolena do celosvětového vedení.

Činnost UKŽ

UKŽ pořádá přednášky v rámci vzdělávacího cyklu (ve spolupráci s ČKA), společenských setkání a cyklu seminářů „Žena v církvi a ve společnosti“.

Zajišťuje humanitární činnost „Pomoc Ukrajině“. Pro pomoc ženám v tísní zřídilo

UKŽ poradenskou telefonní linku „Křesťanská poradna pro ženy“, s Českou katolickou charitou spolupracuje na projektu „Magdala“ (azylové byty a domy pro ženy – oběti násilí). Mezi publikační činnost patří vydávání sborníků přednášek a časopis „Babyka“. V případě zájmu pořádá besedy, na kterých informuje zájemce o své práci. Každoročně připravuje Sněm UKŽ, při kterém dochází ke zhodnocení činnosti za uplynulé roční období.

UKŽ nemá jiné finanční prostředky, než členské příspěvky a případné sponzorské dary, které spotřebuje především na vydávání časopisu.

Nabídka spolupráce

Hledáme dobrovolné spolupracovnice a odborníky (lékaře, psychology, právnické) pro křesťanskou poradnu pro ženy.

Nabízíme setkání pro Vaši farnost či společenství formou besed na téma **Žena v církvi a ve společnosti, Rovnost mužů a žen apod.**

Zveme všechny příznivce na Sněm UKŽ, který se bude konat v sobotu dne 2. 2. 2002.

Kontakt: UKŽ, Thákurova 3, Praha 6, PSČ 160 00; Tel./zázn./fax: 20 181 329

Hradecké evangelium

Motto:

**Odznakem jejich:
koryto, hůl.
A jaký mír.
Zástupy všech synů a otců
z věznic,
z táborů uprchlických
ke světlu vašich oken
se plíží
jizvy po mučení, ale i sen,
že stráž držíce spatří
svit hvězdy pravé.**

Úvodní úryvek je z básně „Místo půlnoční“ z útlé básnické sbírky Josefa Knapa „Zaslechnutý hlas“. Autor pocházel z Podůlší u Jičína (hradecká diecéze). Knižku vydanou Karmelitánským nakladatelstvím letos o prázdninách jsem četl na lavičce na levém břehu Labe v Hradci Králové. Netušil jsem, že na pravém břehu stojí budova Kongresového centra „Al-

dis“ ve kterém se konalo III. celostátní setkání katechetů ve dnech 27.10.–29.10.2001.

Sám fakt, že takováto budova posloužila k rokování o šíření křesťanství dokumentuje, že přeci jen se doba změnila.

Článek jsem záměrně nadepsal „Hradecké evangelium“, protože má být radostnou zvěstí na jedné straně a osobním pohledem na průběh události na straně druhé.

Radostnou zvěstí pro čtenáře Zdislavy (i pro mne samotného) bylo zjištění, že v porovnání s prvním setkáním katechetů před pěti lety v Ústí nad Orlicí naše řady omládlý.

Všechny přednesené přednášky byly „zajetím na hlubinu“, jak je v závěrečné diskusi charakterizovala jedna z přítomných katechetek. Vystřídali se v nich zástupci mladé a střední generace duchovních otců – P.

ThLic. Ing. A. Opatrný, PhDr. J. Kovařík, P. ThDr. L. Dřímál, P. Dr. V. Eliáš, P. Ing. Jiří Šlégr a P. ThLic. Jiří Kaňa.

Verše Josefa Knapa byly pro mne předehrou k nedělní mši svaté, kterou pro účastníky setkání sloužil v Kongresovém centru arcibiskup Karel Otčenášek.

Chtěl bych se zaměřit na to, aby jeho slova o naší nedávné křesťanské minulosti se nesla dál mimo sál a hranice diecéze, kterou sám v minulých letech vedl. Otec Karel nás prosil, abychom širili do světa svědectví o hrdinství křesťanů, které soustředil se svými spolupracovníky zatím do dvou dílů „Kamínků“ obsahujících drobná svědectví o pronásledování křesťanů v době komunistické totality a o jejich snahách o svobodu a blaho vlasti.

Na setkání byly doporučovány různé učební pomůcky.

Otec Karel doporučil nám všem (i Vám, čtenáři) jmenovanou knížku jako „národní čítanku“, jak řekl doslova.

Co v ní najdete? V prvním dílu na str. 179–185 jsou svědectví o neohroženosti dětí. V samostatných kapitolách jsou svědectví o statečnosti mladých lidí, rodičů, katechetů, učitelů, kněží, řeholníků a biskupů. I naše diecéze má v čítance své zastoupení. O velké úctě k Eucharistii u vězňů žen ve Vansdorfu je psáno v I./str. 109. Svědectví o Maruše z Mělníka narozené ve věznici je v II./str. 139.

Otec biskup Karel z Kamínků vytvořil velký pomník malým zapomínaným hrdinům. Knižka je přeložena do německého jazyka, aby, jak sám řekl, „sousedé věděli, že totalita nebyla procházka růžovou zahradou.“

František Němeček,
Mladá Boleslav

Z vašich dopisů

Rozloučili jsme se v České Lípě

Opět byla naše bazilika Věch svatých v České Lípě zaplněna do posledního místa. Bylo to ve středu 24. října dopoledne. Tentokrát jsme nečekali žádnou vzácnou návštěvu, jak to bývá u nás zvykem, ale přišli jsme se rozloučit „s naší Aničkou“ – Annou Novákovou. Patřila nedílně k naší farnosti. V naší paměti je nesmazatelný její úsměv, laskavý pohled a oči plné porozumění. Oba naši duchovní otcové to výstižně vyjádřili při jejím pohřbu: Byla to žena plná víry a dobrých skutků. Žena vzácně vyrovnaná, dívala se na všechno s nadhledem, nepodléhala kritičnosti nebo odsuzování. Nikdy nedokázala odřici pomoc, ba naopak – sama vycházela každému vstříc, aby pomohla, potěšila, povzbudila.

Starala se pečlivě o svou rodinu i o svou farnost. I při své dlouhodobé nemoci a vysokém věku – osmdesáti let – spěchávala každý pátek do baziliky s náručí květin, které vypěstovala na své zahradě, aby ozdobila nejen „svůj“ oltář svatě Anny, ale celý kostel.

S odevzdaností do vůle Boží a trpělivostí, obklopena rodinnou a lékařskou péčí a posílena svátostným Kristem, odešla v pokoji tam, kde jak věříme, byla očekávána. Její posmrtný pohled překvapil i její drahé: omládlá, cela se projasnila, její tvář vyzářovala krásu a štěstí duše, která se již shledala se svým Tvůrcem.

Kež na nás nezapomíná u trůnu Beránka, ať nám vyprošuje trvalé shledání!

Českolipská farnost

Návštěva nad Ploučnicí

Malebné městečko Benešov nad Ploučnicí, které se nachází nedaleko od německých hranic v okrese Děčín jsme navštívili již poněkoličkáte. Přijeli jsme se podívat za naším bývalým panem farářem z Mostu, Mgr. P. Bohuslavem Bártkem, odkud byl na začátku prázdnin přeložen právě do zdejší farnosti.

Příroda se začala připravovat na zimu, ochladilo se, stromy shodily listí a z komínů benešovských domků stoupá

jemný dým, který provoňuje podzimní ovzduší kolem kostela. Ani poněkud smutnější atmosféra však nedokázala ubrat nic z výrazné krásy tohoto místa. Sjelo se nás na víkend do Benešova více. Ovšem kvůli pracovním povinnostem v různých časech, ale všichni jsme se sešli na večerní páteční mši.

Do kostela však podzim vůbec nedoputoval. Krásná květinová výzdoba, nádherná vůně gotického chrámu a hojná účast věřících nás překvapili hned při vstupu. Nepřehlédli jsme ani čerstvě pozlacený relikviář na obětním stole, a nové koberce kolem oltáře. Pomodlili jsme se svatý růženec a vychutnali si účast na mši svaté s adorací a svátostným požehnáním. Od naší poslední návštěvy nainstaloval pan farář v kostele nové osvětlení, které si s převahou poradilo s brzkým večerním šerem a v kostele bylo stále světlo jako ve dne. Po skromné, ale krásně nachystané večeři, o kterou se postarala jedna z poutnic, paní Jarka, jsme si prohlédli také faru. Obrovský dům s velkými místnostmi si udržuje velmi zvláštní atmosféru. Zatímco my jsme přes prázdniny odpočívali, pan farář opravdu nelenil, a na všech místnostech je vidět opravdu velký kus odvedené práce. Pro atribut celé budovy by se našla snad dvě slova: Čisto a uklizeno.

Většina života na faře se odehrává v kuchyni s jídelnou, kterou jsme od minulé návštěvy skoro ani nepoznali. Úprava se nevyhnula ani takovým věcem jako je voda, nátěr nábytku, nebo nový rozvod elektřiny. Kromě stěn a oken jakoby tam nezůstal kámen na kameni. Vše oživují květiny, kterým se tu viditelně daří.

Výrazná změna se odehrála také v kanceláři, která je opravdu reprezentativní místností, jak se sluší pro Římskokatolický farní úřad. Nejvíce se nám ale líbil farní sál. Důmyslné rozmístění stolů i ostatního nábytku dovoluje využívat tuto místnost k mnoha různým akcím a činnostem, jako je výuka náboženství, kterou navštěvuje na dvacet dětí, setkávání mládeže a farníků, které se střídají každý týden, příprava kandidátu svatého křtu a biřmování a další mimořádné akce. Do Benešova přijíždějí také poutníci z různých míst naší země i z bratrské farnosti v německém Heidenau. Doslechli jsme se, že se také rozrostl počet varhaníků, kteří už začali nacvičovat s farníky zpěvy pro vánoční liturgii. Také zde vznikl dětský sbor Rolnička, takže je tato krásně zařízená místnost opravdu ne-

ustále v permanenci. Prokoukla také farní zahrada, s jejíž úpravou jsme také onen víkend pomáhali. Vyrostly zde nové zákony, zmizely zarostlé hromady kamení, prohlédl záhon růží kolem domu. Plánuje se živý plot i výsadba okrasných dřevin. Na posezení venku byla již bohužel trochu zima, zato jsme mohli strávit více času ve farní kapli. Tato až na několik malých drobností žádnou změnou neprošla, byla by totiž škoda a chyba na ní něco měnit. Svým zvláštním uspořádáním jakoby lákala k modlitbě a k zamyšlení.

Sobotu, jak bylo již zmíněno, jsme strávili pracovní. Pomohli jsme s běžným úklidem kostela i fary, s úpravou zahrady, poskládali jsme panu faráři zásobu paliva na zimu. V odpoledních hodinách nás pan farář vzal na svoji mši svatou do malé vesničky Verneřice. Tamější kostel úpěnlivě volá po úklidu a opravě, tak jsme s radostí přislíbili výpomoc na velké brigádě, která se bude brzy konat.

V neděli jsme se zúčastnili mše svaté, kde nás zaskočilo, jak se zde rozrostly řady věřících i ministrantů. Je vidět, že pan farář koná pro ně nácviky, a že ministranti se opravdu snaží, aby přispěli k větší slávě Boží a ke kráse zvláště nedělní liturgie. Také farníci se aktivně zapojují do bohoslužby. Krásný zpěv žalmu i připravená četba lekcí to dosvědčovaly samy za sebe. Po mši svaté, když pan farář odjel sloužit do další farnosti, jsme přivítali další poutníky z Litvínova a z Havraně u Mostu. Společně jsme s otcem Bohuslavem zasedli v poledne k nedělnímu obědu, který připravila opět obětavá paní Jarka s paní Věrou a Drahuškou. Odpoledne jsme ještě společně vypili kávu a pomalu se rozjeli do našich domovů. Lehce se nám neopouštělo ani otce Bohuslava, ani ono krásné městečko, byť podzimně oděné. Již se těšíme na brigádu ve verneřickém kostele, a na to, že opět navštívíme tento malebný kraj.

A co otec Bohuslav? Jak sám říká: „Jsem jako v pohádce!“ Prý toto místo dostal od otce biskupa pro radost. A na své farníky nedá dopustit. Že jich má rád dosvědčuje i to, že jim neřekne jinak než „moje děti“. Co můžeme dodat my? Že v jeho valašském srdci je dost místa pro „jeho děti“ i pro nás všechny, kteří za ním přijíždíme.

*farníci z Mostu a okolí
text podle výslovného přání autorů
nezkrácen a neupraven*

Stálé jáhenství (diakonát)

Jáhen (diakon) znamená služebník. Tento termín (toto slovo) se vyskytuje již ve starořecké literatuře, tam ovšem nejde o charakter svátostné služby. Podobně se ve Starém Zákoně slovem diakon označoval dvorní sluha (srv. Est 1,10; 16,3–5).

Diakonát jako svátostná služba byl ustanoven již v počátcích Církve – v apoštolských dobách. O tom svědčí v Novém Zákoně Sk 6, 1–6 (ustanovení prvních sedmi diakonů), kdy vkládáním rukou

apoštolů přijali tito muži svátost kněžství, *určenou ke službě* ve společenství křesťanů i ve společnosti, a to jak pro starost o dobra hmotná, tak i pro evangelizaci a udělování svátostí, kromě vysluhování mše sv., udělování svátosti smíření a svátosti nemocných (to přísluší pouze biskupům a kněžím).

V pozdější době, ve středověku, až prakticky do II. Vatikánského koncilu byl diakonát spíše chápán a většinou také uskutečňován pouze jako

předstupeň pro kněžství. Nesprávně je například (mnohdy až do dnešní doby) chápán diakonát sv. Františka z Assisi jako nepřijetí kněžství z pokory.

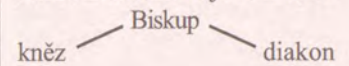
Obnovení stálého diakonátu jako samostatné svátostné služby v Církvi přišlo až při II. Vatikánském koncilu jako uskutečnění myšlenky a úsilí biskupů a kněžů, uvězněných v koncentračním táboře Dachau na baráku č.26.

V našich zemích byl oficiálně obnoven stálý diakonát vydáním Statutu jáhenské služby

ze dne 2.9.1988 a který byl schválen až 8.2.1990.

Diakonát je tedy samostatný hierarchický stupeň duchovní služby, podřízený příslušnému biskupovi.

Biskup, kněz i diakon jsou *klerici*. Plnost kněžství má biskup, kněz a diakon jsou jeho „prodloužené ruce“. Aktivní vztah biskupa, kněze a diakona lze znázornit trojúhelníkem:

Jiří Palacký, stálý jáhen

Častá otázka: Kolik bude kněží za pár let? Napovědět může i následující statistika

V současné době je v litoměřické diecézi asi 120 kněží v duchovní správě. Otázka po tom, kolik jich bude za 5, 10, 20 nebo 50 let může znít jako snaha zjistit nezjistitelné. Přesto se o hrubou předpověď lze pokusit.

Je samozřejmě třeba odhlédnout od mnoha vlivů, které nelze předpovídat. Mezi ně patří počet kněží, kteří do duchovní správy přijdou z jiných diecézí nebo kteří naopak odejdou jinam či úplně přestanou svou službu vykonávat. Pomocí demografických a statistických metod však lze předpovídat, kolik kněží bude (podle statistického odhadu) naživu.

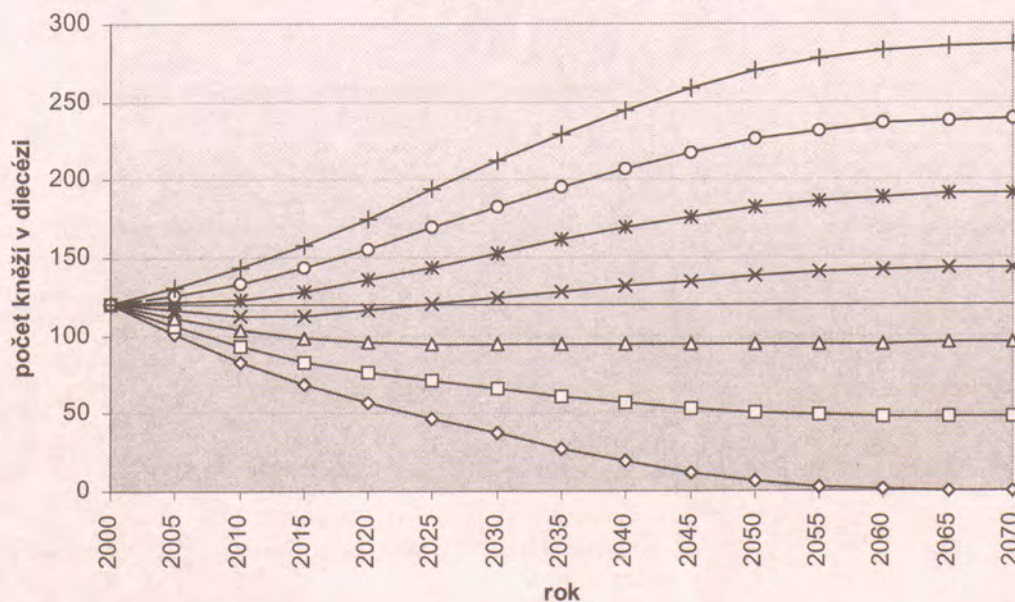
Protože nelze dopředu odhadovat počet novokněží, je předpověď vypočítána

pro různé varianty – od pesimistické varianty předpokládající, že by nebyli svěceni žádní noví kněží (spodní křivka) až po variantu optimistickou: 6 kněží každý rok (horní křivka).

Je vidět, že pro zachování současného počtu kněží je třeba mít v průměru 2–3 nové mladé kněze každý rok. A zde je místo, kde končí práce statistiků a začíná život. Tato předpověď ukazuje, co by se dělo za určitých okolností, a je na všech, kteří za litoměřickou diecézi mají nebo cítí zodpovědnost, aby platila co neoptimističtější varianta.

Ing. Jan Macek

Projekce počtu kněží v litoměřické diecézi
podle počtu novokněží každý rok

Upozornění: Jedná se o jednoduchou studii, která mnoho faktorů opomíjí. Lze ji chápat jako pokus vystihnout trend, nikoli přesně předpovídat konkrétní počty.

Redakce časopisu Setkání (sesterský diecézní časopis v Českých Budějovicích) vydává a nabízí tuto modlitební pomůcku:

Modlitby ve znakové řeči neslyšících

Brožura obsahuje základní modlitby (znamení kříže, Otčenáš, Apoštolské vyznání víry, Zdrávas Maria, Zdrávas Královno a Pod ochranu tvou). Ilustrace Petr Kučera, 38 str., **cena 20 Kč + poštovné**

Tuto publikaci je možno objednat na adrese:

Redakce Setkání, Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice

Úvody do nedělní liturgie

Absolvent Papežského biblického institutu, SSLic. Angelo Scarano, který v současné době spolupracuje s Pastoračním střediskem při Arcibiskupství pražském, nabízí pravidelné posílání „úvodu do nedělní liturgie“. „Úvod“ se posílá elektronickou poštou vždy s týdenním předstihem a má tyto části: krátké vysvětlení 1. a 2. čtení, delší vysvětlení evangelia s následnou úvahou (obsahující myšlenky k promluvě), otázky k zamyšlení.

Tyto „úvody“ jsou k nahlédnutí na stránkách **www.pastorace.cz** v rubrice „Kázání“ (stránky jsou spravované Pastoračním střediskem). O této nabídce můžete informovat také ve farnosti. Zájemci o odebírání mohou napsat na adresu: **scarano@atlas.cz**.

Přečtěte si...

Knihy z Karmelitánského nakladatelství – vhodné jako vánoční dárek

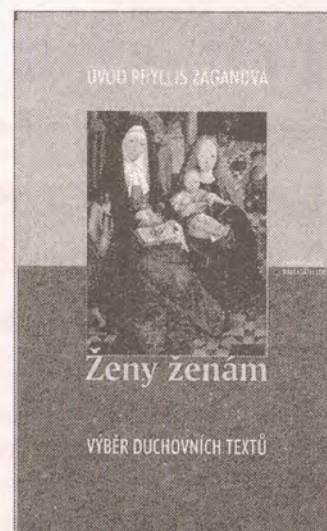
**Lectio Divina
Doba adventní
Doba vánoční**

Tato nová řada chce napomoci k prožívání tajemství víry. Na základě liturgických textů pro jednotlivé dny roku. Biblický komentář Meditace Modlitba Kontemplace Podnět pro činnost. Tento projekt počítá s 15 svazky, které postihují všechny dny liturgického roku/památky a svátky svatých, jež nemají přednost před nedělí, nejsou zahrnuty. Samostatně jsou zpravovány oba feriální /1. a 2./ a všechny tři nedělní (A,B,C) cykly lekcionáře.

Doba adventní
Brož., 254 str., 210 Kč
Doba vánoční
Brož., asi 200 str., 195 Kč

Ženy ženám

Úvod Phyllis Zaganová
Výběr duchovních textů. Výběr textů, jejich autorky patří mezi velké osobnosti dějin křesťanské spirituality.
Brož., 156 str., 139 Kč

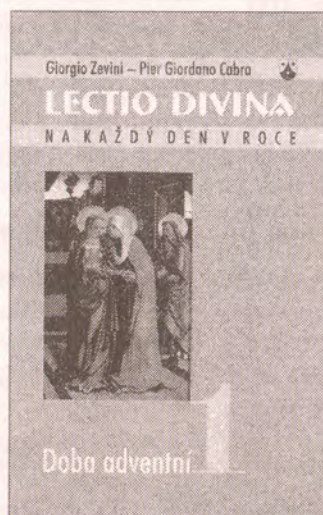
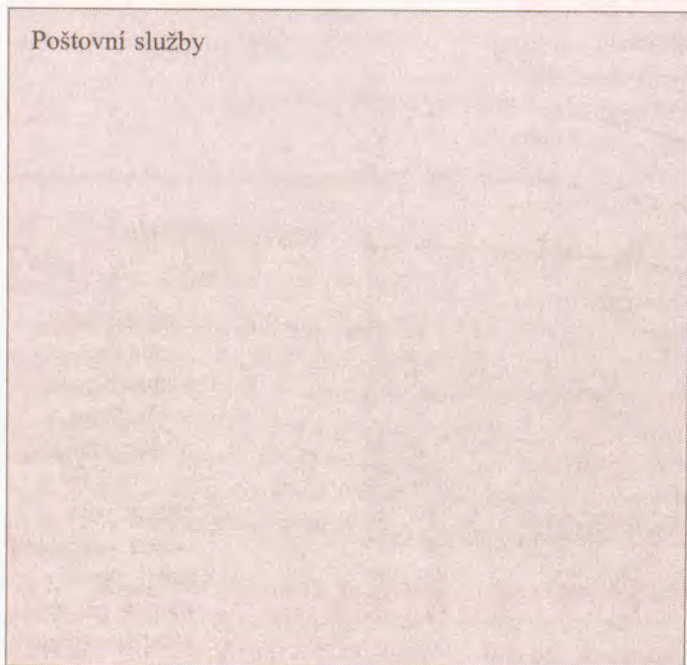
**Giovanni Guareschi
Don Camillo a jeho svět.**

Příběhy Dona Camilla a jeho protivníka starosty Pepponeho jsou laskavým humorným vyprávěním o prostých lidech a jejich starostech.
Brož., 215 str., 199 Kč

Uvedené knihy můžete zakoupit na adrese:

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

Modlitební kniha

Každá křesťanská modlitba předpokládá osobní vztah mezi námi a Bohem.
Brož., 271 str., 99 Kč